

LISSINGSCH

COURANT.

Beraadslagingen over de Begrotings-wetten over 1841.

En al stonden wij *alleen*, wij zouden nogtans niet schromen te zeggen, wat wij voor waarheid houden. De waarheid is eeuwig. De menschen, zoowel die wanen groot en magtig te zijn, als de positief *kleine*, gaan voorbij. Maar de waarheid blijft.

(Tweestrijke, invallende gedachte van de Redactie der *Vlaas. Courant*.)

De vernoemde beraadslagingen leverden een inderzeld schouwspel op. Mannen, welke vroeger anderen aanleg of neiging in hunne natuur mede bezitten, dan die tot gedweehheid, lammerenheid of toegeselijkheid, zijn op eenmaal zelfstandig geworden. Zij, welken het tot eene vaste oortie was, alles goed te keuren, hoe erg het ook hebben op eenmaal die gewoonte afgelegd, en toen nu niet anders meer te willen goedkeuren, dan een *werkelijk* goed is. Daarentegen ziet men mannen, welke vroeger veerkrachtige opposanten waren, verzwilden goedkeuren, wat zulks niet verdiende; menmalen te kennen gaven, niet te kunnen begrijpen, dat, door *verder leenen*, door het *te hoog op den v. uitgaan*, en het *bovenmatig bezwaren* des vaderland steeds nader aan den rand van des verderf werd gebracht, — nu op eenmaal met de aheid des lams bekleed, en, ofschoon gewichtige belangen maakende, (gelijk vroeger hunne tegenstanders,) ongezignd, om alles, ook het verkeerde, goed te keuren.

Wachten eens na, over de oorzaken van dit zonnig verschijnsel en meenden, dat zij wel hoofdzakelijk het volgende zouden moeten gezocht worden.

bij de *nieuwe* opposanten, in:

Berouw en schaamte, over hunne vroegere zwakte, het nu geheel bloot gekomen zijn van den afval, waardoor voor het vaderland gegraven is.

Vrees voor een staatsbankroet, of inwendige verlegen en onlusten, wanneer men nog maar een oogenblik op den ouden weg blijft voortgaan. Vrees van, *wanneer* die tijd komt, door de natie te worden aangezien, als de bewerkers er van, en zulks uit inzichten van eigenbelang.

Behoeft derhalve, om aan het volk te toonen, dat vroeger met hunne toegeselijkheid in waarheid niet geneend hebben, en zij nu *dudelijk* en *ly* aan het werk willen, om te herstellen wat nog verloren is.

Overtuiging, dat, bij de gezindheden van den tegenwoordigen Koning en de desolatie toestand onzer financiën, weinig voordeel te behalen is, met de rechte believen, *quand même*; en er dus welligt nog wel te oogsten zijn, met nu eens eigenlijk in den naam der natie te gaan handelen.

Deze ook welligt bij sommigen, om den nieuwen toestand evenities te toonen, welke magt de *Aristocratie* zoo al bezitten zou, voor het geval namelijk, dat de *in* het hoofd, mogt komen, haar al te weinig zien, en te bevooroordeelen, en eens wat meer dan hunne, aan de belangen van het *goede volk* te gaan denken; poging of het soms gelukken mogt, den heiden van Z. M., door een weinigje ontwikkeling van magt,

in opposieten geest, te verschrikken; [dat wij niet gelooven, het geval te zullen zijn.]

II°. Bij de *oude* opposanten:

Een oogenblik lezer, voor eene aanmerking!

Doctor S. P. SCHEUTMA heeft onlangs, op bladz. 10 zijner brochure: *« Over den invloed van het gevoel vóór het schoone op de zedelijke volmaking, »* gezegd:

« Men ziet doorgaans, dat, bij den met gelukkige « geestvermogens begaafde, ook *STERK GEVOEL* voor het « *goede*, *ware* en *schoone* aangeboren wordt gevonden: »

Schroons hebben nu de *oude* opposanten (onder welke onmiskenbaar mannen met de gelukkigste geestvermogens begaafd, worden aangetroffen,) wel niet, bij de ontsluiting van onzen financiën toestand, kunnen opmerken; maar het *ware* en *goede* meenen zij, in de handelingen en bedoelingen der nieuwe regering te hebben aangetroffen, en daar zij nu een *STERK GEVOEL* voor het *goede* en *ware* hadden, zoo ontstond daaruit de eerste oorzaak hunner omkeering, namelijk:

a. het zeer levendig aangedaan zijn van dit hun *sterk gevoel*, voor het *goede* en *ware*, door handelingen der regering, zoo veel verschillende van die, welke onder de vorige orde van zaken door *datzelfde* gevoel met verontwaardiging werden verworpen en veroordeeld.

b. vrees, dat de regering, bij gemis aan krachtadige aanmoediging en goedkeuring, in het aanvankelijk begonnen goede werk niet zal durven volharden; dat het haar aan gelegenheid, aan de noodige veerkracht bij gemis aan het vereischte *algemeene* vertrouwen van vertegenwoordiging (en volk,) zal ontbreken, om *zelve* met zekeren, regelmatigen tred, op den weg ter verbetering en redding voort te schrijden.

c. een weinigje eigenliefde, welke hen doet wenschen, aan de *nieuwe* opposanten te kunnen zeggen: » wat nu vroeger door Uwe ondersteuning der regering » hebt bedorven, dat hebben wij door onze ondersteuning der regering weder goed gemaakt. »

» Ziet nu natie, of wij niet altijd gelijk hadden, hetzij » wij *opposanten*, hetzij wij *voorstanders der regering* waren. »

d. Persoonlijke achting voor, onbeperkt vertrouwen in, opregte verkleefdheid aan, den nieuwen Koning: Gevoel van behoefte, om Hem daarvan ondubbelzinnige bewijzen te geven.

e. De wensch, (hoogst waarschijnlijk uit vaderlandsliefde geboren,) om den Vorst wederkeerig vertrouwen te doen opvatten, met opzigt tot de inzichten en bedoelingen der mannen, welke zich met den gang der vorige regering niet konden vereenigen; ten einde *na* de verwerving van dat vertrouwen, de belangen des lands overeenkomstig *die* inzichten en bedoelingen te zien behartigd.

Ziedaar eenige bijzonderheden, welke wij meenden, in meerdere of mindere mate, als de oorzaken te moeten beschouwd worden van het vreemde verschijnsel, boven door ons omschreven.

Aan welke zijde ligt nu de waarheid?

Waar beoogde men meest het waarachtige vaderlandsche belang, en stond men dit op de meest doeltreffende wijze voor? Onzes erachtens, ligt ook hier weder de waarheid in het midden. Aan *geen* van beide de zijden uitsluitend, of bij voorkeur. Wat toch vroeger waarheid was, is zulks *nu*, ongeacht de plaats gehad hebbende verandering in veler wijze van beschouwen.

Nog altijd bestaan dezelfde gronden voor de aanne

ming eener onvolledige begrooting, de goedkeuring van nieuwe leeningen, de verhooging der lasten; — met welke de nieuwe opposanten vroeger steeds hunne goedkeurende stem verdedigden: de verplichting om voor de instrestbetaling te zorgen; om te verhoeden, dat er stemming kwam in het bestuur onzer zaken; om voor 'slands onrust te waken, om de regering tijd te laten, om geregeld en in het orde en met rijp overleg tot de invoering van wenschelijke verbeteringen te geraken; om botsingen voor te komen; enz. enz. enz.

Ook bestaat nog altijd, een gewichtig deel alans, der gronden, op welke de oude opposanten vroeger steeds de Begrootingen verwierpen.

De oude Ministers, met welker politieke inzigten zij zich niet konden verenigen, zitten nog altijd aan het roer. De uitgaven zijn nog altijd te hoog opgevoerd. Nog altijd bevat de begrooting niet al de rijks-ontvangsten en uitgaven. Nog altijd zullen de middelen ontoereikend zijn, (wat ook de minister gelieve te verzekeren,) om het jaar 1841 zonder kwaad slot te sluiten. Nog weder zijn er dadelyk leeningen noodig, en anderen in het verschiet. Nog altijd blijft de natië te zwaar belast, en moet het zelfs nog meer worden.

Voor eene algeheele omkeering in de wijze van zien en handelen; voor daden, lijnregt en volstrekt opposiet, aan die, welke schier onmiddellijk voorafgingen, — kon dus uit den stand der zaken, op zich zelve, naar het schijnt, bij geen van beide partijen gegronde aanleiding bestaan, op zijn hoogst tot eene toenadering van beide zijden.

Aan de zijde der nieuwe opposanten b. v. had men ten minste eenigen dank mogen verwachten, voor hetgeen, er onder de nieuwe regering meer gedaan is, dan onder de vorige kon verkregen worden, tot toelichting en verdediglijk van den waren staat onzer financiën. Dit had aanleiding kunnen geven tot nog geduld-oefeningen, aanzien van datgene, hetwelk de tijd nog niet noodig had, anders of beter, voor te stellen.

Aan de zijde der oude opposanten had men mogen verwachten, dat zij, insgelijks dankbaar voor het door de regering verrigte, het goede aannemende en erkennende, nogtans zoo consequent zouden zijn geweest, van ook nu af te keuren, wat vroeger zoo dikwijls door hen goedgekeurd was, tot den ondergang van land en volk te moeten leiden, en hetgeen door de regering anders en beter kan kunnen worden voorgedragen: wij bedoelen het op nieuw aangaan van leeningen, — het van de begrooting weglaten van posten, die er op behooren, — het niet volledig door de middelen gedekt zijn der voorgedragene uitgaven, — het al wederom zwaarder belasten van de eerste behoeften des levens.

Moesten wij dus bepalen, welke leden het naast aan de waarheid zijn gekomen, welker wijze van zien ons meest in overeenstemming toeschijnt met het waarachtige vaderlandsche belang, wij zouden den blik vestigen op die leden, in welker wijze van beschouwen der belangen van vaderland, vorst en volk, door al hetgeen, er in den laatsten tijd gewigtig is voorgevallen, geene omkeering is te weeg gebragt; die, onder de nieuwe regering, hlyven afkeuren, wat zij onder de oude als verderfelijk beschouwden, en van oordeel zijn, dat de ondervinding, onder deze verkregen, (en mitte des lands, bij de beoordeeling der handelingen van gene, van dadelyken invloed zijn moet, en haar dan alleen volledig vertrouwen kan en mag geschonken worden, wanneer dit alvorens door de heilrijke gevolgen harer handelingen voor land en volk, overtuigend gebleken is, in waarheid te zijn verdiend.

Behoeven wij hier, voor den nadenkende lezer, wel namen te noemen van die leden der Tweede Kamer, welker gedrag en wijze van zien, onder andere de zelfde zijn gebleven; waarschijnlijk wel daarom, dat zij geene oude of nieuwe regering kenden, maar blootelyk de zaken in oogenschouw namen, aan hun onderzoek onderworpen, in betrekking tot het waarachtige belang der natië, die zij vertegenwoordigen, toegelicht door de treurige ondervinding der vorige jaren. Hulde zij aan de nieuwe regering toegebragt voor het waarlijk vele goede, dat in hare handelingen onmisken-

baar valt op te merken! Afkeuring ondervindende, voor hetgeen op wiskunstige gronden te bewijzen is, in hare handelingen verkeerd, — zoo niet gewaarschuwd, opdat zij, reeds van den aanvang af, voor hetgeen, bij verkeerd aangewende inschikkelijkheid, niet blijve, opdat de waarheid zegeviere, en hetgeen, gedrukt, volk van Nederland nog eens en nog eens mogelyk, aan gedrukt volk voerde. De oude opposanten zich vroeger hebben tevreden stellen met verdedigingen van eenen roer van financiën, als die, welke de heer Roemer het stuk der verhoogde opcenten op de eerste behoeften des levens, (blijkens de Staats-Courant van den 21. zer) heeft voor den dag gebragt?

De bestaande belastingen op de behoeften met zelve rijks en Plaatselijke opcenten, (attans blinde voornamen, steden, welke, in het stuk van belasting, al verdienen in aanmerking te komen; en dit in het gel ook warkelyk kumen,) ontnamen reeds; geuiderde de arbeidslooanen aan de minvermogende huisgezin met kinderen, gelijk wij in ons No. van 22. dezer cijfers meenen te hebben aangetoond; ontnamen gelijk mede is aangetoond, aan deze (zeer talrijke) nenen de middelen, om te kunnen blijven leven.

Wat zegt nu de Minister, om aan de door hem gedragene opcenten den bijval der vergadering te verwerven?

» Dat intusschen de 10 opcenten op het gemeen » ontzettend bezwaard niet zijn, kan reeds daard » ken, dat de invloed daarvan op de broodbezetting » onmerkbaar is. Het geld hier toch eene vermind » van hoogstens $\frac{1}{4}$ cent per Nederlandsche pond » » De vermeerdering bedraagt voort den turf het » per ton »

En de vermeerdering op het zout? » En die op het vleesch? » En die op den wijn? » En die op de zeep? » En die op het geschilder? » En die op het personeel en de grondbelastingen » patent? »

Kwamen deze niet in aanmerking? » Wanneer Z. Exc. de heer Roemer, dien wij » nog beschouwen als een man, die het goed met de » voor heeft, zich eens wilde verdedigen na te zien, » wij in ons No. van den 22. dezer hebben opgege » door een huisgezin uit den minvermogenenden » de hier voren opgenoemde belastingen te worden » gen, enkel voor het rijk, dan zal Z. Exc. » dat, wanneer men maar (1) de verhooging van een » soinnige artikelen belooft zij echter meer » huisgezin, dat reeds, gelijk wij hebben aang » zooveel te kort kwam, nu nog door de gezegde » ten zal worden bezwaard met 5.57.

Die som schijnt oppervlakkig zeer gering; d » neer zij nu eens onmisbaar ware, om dit huise » katoen voor hemden te voorzien; (om maar » te noemen,) dan zal de heffing dertelven die » toch nu ook hunne hemden ontreinen, zoo wij » Zoó iets schijnt natuurlijk den rijke onge » toe; doch dit komt, dat hij niet weet, wat » een gezin met eenige weinige centen moet ge » den, en welk een grootte schat daar een ge » En is het verder wel logisch, door den Minis » denberd, dat, daar in de Provincie Gelderland » ting op het gemaat thans meer opbrengt, dan » toe de belasting zelfs hooger was » hiertuit kan » ontstaat, dat de welvaart overal een gro » is, om de natië de lasten te kunnen doen » Wanneer Jan meer geld kan verdienen en me » kan eten, is dit een bewijs, dat Piet ook » diert? dat deze ook meer kan eten, nu hij » zooveel duurder betalen moet? Is het een » hij daarom meer in de belasting dragen kan? » er nu minder gefraudeerd wordt, dewijl er » te verdienen valt dan voer de belasting » wanneer ten gevolge ook hiervan het gemaat meer » bewijst dit de toegenomene algemeene welvaart » dit het uitzyt, dat die belasting weder hooger »

de last, daarom voor allen dragelijk en de op-
gave aan de bevoegdheid gegeven zal zijn. En dan
andere Proportie, waar de belasting minder opbrengt,
moeten deze niet tot het algemeen, welks welvaart
de opbrengst van het gemaal in de Pro-
vincie Gelderland, volgens den Minister, bewezen wordt;
dat genoeg te zijn, om de hoogere belastingen te kun-
nen dragen.

Och, zoo die *minder* opbrengst, volgens den Minister,
komt uit de hooge Plaatselijke heffingen aldaar, zelf
er daar tot 300 ocenten, mag dit ten betoefte
dat ook daar de welvaart groot genoeg is, om er
voor liet rijk te kunnen bijvoegen? En dit be-
hoefde toch de Minister leveren.

De Minister beroep van Z. Exc. op die leden der Staten-
generaal, welke de afschaffing van eenige ocenten voor
een jaren bestreden, kan dit het bewijs leveren, dat
het had moeten geschieden? dat het niet *nodig* was,
die ocenten gevoeligheid konden gedragen worden?
Maar bestelde dan niet de meerderheid der Kamer,
dat alle drie de takken van wetgeving, dat die af-
schaffing *wel degelijk* noodig was?

Is dit *tegenbewijs* niet veel sterker, dan dat, hetwelk
de Minister, uit die omstandigheid, in voordeel zijner
elling heeft willen trekken?

De Minister van financiën, het zij met eerbied gezegd,
keert in een heilloos dwaalbegrip, hetwelk hem reeds
aanvankelijk deed, en, zoo Z. Exc. er niet van te-
komt, ook nog verder zal doen vervallen tot stappen,
de rampzaligste uitkomsten, niet maar alleen voor
de schulden tot gebrek gebragt wordende huisgezinnen,
maar naar wij vrezen, ook voor Vorst en vaderland
te gevege zullen hebben. Er bestaat een grenslijn, in
de belasting der mindere volkassen, welke niet straf-
loos op den duur kan overschreden worden. En ook
den overdevendsten eerbied, en, de meest partijdige
org voor het bewaren van het openbaar *crediet*, kan
niet laatste wel eens op de allerschromelijkste wijze wor-
den benadeeld, zoo niet geheel verhoed, ten gevolge
van oorzaken, welke men de onvoorzigtigheid gehad
niet te voorzien, en ze in tijds af te wenden.

Wij hebben ook nu weder gewaarschuwd; en was
het voor doove ooren, — het is onze schuld niet.

Uitvoerslijst der

ENGELAND.

Londen, den 23. December. — Uit Lissabon zijn belangrijke
brieven, die het vroeger medegedeelde omtrent een gedreig-
den aanval van Spanje tegen Portugal volkomen bevestigen.
En 7 dezer is een courier van den portugeeschen buitenge-
zant te Madrid, marquis de Saldanha, te Lissabon
aangekomen, met het bericht, dat de Spaansche Regering haar
welwillendheid tenaantenaar gemaakt, om het tractaat wegens de vrije
hand op de Douro met geweld in werking te doen brengen
zoodra zulks niet binnen vijf en twintig dagen gewillig ge-
schied zou zijn. Een leger van twaalfduizend man stond ge-
reid, om naar Badajoz en de zuidelijke provincien, op te ruk-
ken, ten einde kracht aan deze eischen bij te zetten.

FRANKRIJK.

PARIS, den 11. December. Zie hier de vormoeding van
volking van Frankrijk sedert nog geen anderhalve eeuw.
In 1700 was de bevolking, volgens eene telling der inten-
tanten, 19,669,320.

In 1762, volgens eene algemeene telling 21,769,163. In
1804, volgens het getal der geborenen 24,800,000. In 1802,
volgens eene algemeene telling 27,340,003. In 1806, volgens
de circulaire van het ministerie 24,107,425. In 1821, ins-
gelijks volgens eene zelfde circulaire 30,461,875. In 1826,
volgens eene circulaire van 20 juni, 31,858,934. In 1831,
volgens eene circulaire van 25 maart, 32,569,213. In 1836,
34,040,910.

Men is op dit oogenblik bezig met de volkstelling van 1840.
In de Pyreneen leeft volgens een artikel van *Engel-
landsche* een soort van profeet, *Bug de Mithras*, genaamd,
die hoog bedraagd is, en in 1780 de Fransche Revolutie, in
703 de komst van *Napoleon*, in 1812 de overwinning der

— 1804 de komst van *Napoleon*, in 1812 de overwinning der
geheerden, en in 1828 de revolutie van 1830, en hare uit-
werking op Spanje heeft voorspeld. Deze waarzeggen, die met
zijn voorspellingen zeer kating schijnt te zijn, nermijde hij
er eene bekend makende vervolgens weder gedurende 10 of
meer jaren niets van zich hooren laat, heeft nu, zegt de schrij-
ver, omtrent hetgeen er in 1842 gebeuren zal, zijne gedach-
ten bekend gemaakt, die in de navolgende bewoordingen zijn
vervat: *Grootte vuren* zullen in Europa ontbranden, de ontegen-
strijden der Koningen en volken zullen een aanvang nemen,
en die verwarving zal Groot-Brittanje ophouden te bestaan, en
zij tritsche en groote stad zult in een klein vlek veranderd
worden; de witte en zwarte muisen zullen verdwijnen; moord
en dwingelanden... de vrede en het rolk zullen zegerie-
ren.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 23. December. De schelde voert meer
drijfs dan ooit. Men bemerkt op de ijschollen en aan het
Vlaamsch-hoofd vele wilde ganzen, en een jager heeft er een
wilde zwaan geschoten. De verschijning van deze vogels, in
onze streken schijnt aan te duiden dat de winter in de noord-
elijke landen van Europa niet minder strengheid heerscht
dan hier. Alle scheepvaart blijft op de rivier gestremd. Ver-
scheide schepen, die voor onze haven bestemd waren, zijn
te Vlissingen in het dok gegaan. De stoomboot *Soho*, Don-
derdag morgen van Londen vertrokken, is Zondag voor Lillo
aangekomen, alwaar hij zijne passagiers heeft ontscheept en
zijne brieven overgeleverd; vervolgens is hij naar Oostende
gegaan om aldaar zijne lading te lossen.

In een dagblad van den 20. dezer lezen wij het volgende:
Ergisteren, onder het afrukken van ons blad, heeft men
hier ter stede gedurende tien minuten het zeldzaam lucht-
verschijnsel van eenen omgekeerden regenbong gezien, waaruit
de weerkundigen eenen strengen en langdurigen winter
spokken.

De Belgische Representanten hebben de ontwerpen van
wet, waarbij het lager voor 1841 op tachtigduizend man ge-
bragt van een voorloopig crediet van vijf millioen francs aan
den Minister van Oorlog verleend wordt, pagueog eenstemming
aangenomen.

NEDERLANDEN.

GRAVENHAGE, den 24. December. In de avondzitting van
de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn de
beraatslagen over de voordragt nopens de staatsmiddelen voor
1841 voortgezet.

De heer van *Nes* vond op den duur de verhooging van
opcenten onbillijk en onraadzaam. Hij hoopte dat bij de toe-
gezegde herziening van het belastingstelsel krachtig de hand
zal gelegd worden aan een gelijken omslag over alle standen.
Hij vond er groot bezwaar in, dat de nijverheid hier te lande
door verhoogde patentregt enz. wordt gedrukt, terwijl de ver-
mogende particulier bijkans niet wordt getroffen.

De heer *Knipfhorst* achtte de verhooging van lasten voor de
mindere standen te drukkend. De balen van de Oost hadden
tot leniging van dien druk kunnen strekken. Nu verdroogt
die weldadige bron. De spreker deelt het gevoelen tegen de
contracten met de handel-maatschappij, en tegen de uitdel-
ging, die de regering nu aan art. 59 der grondwet geven wil.
Als men verkeerden pogt te vergoelijken, dan is het vaak
met de leuze: *c'est un fait accompli*. Ook Z. Exc. de mi-
nister van financiën roept dit voor zichzelf in. Alles is voor
zijn bestuur geschied. Maar dit stelsel gaat niet op. Dat is
nog goed als het feit zonder werking is gebleven, geheel af-
gelopen dan is het een historisch feit; maar niet slechts
bij die eene daad aanvang, ook die haar opneemt en voort-
zet is daarvoor wel degelijk aansprakelijk. Ontvreemdt een
dief den eigenaar het goed, dan moge het ontvreemden eene
volkomen daadzaak wezen, maar de steler is er strafschuldig
voor; zijn medehelper eveneens. De redenaar hoopte dat de
tegenwoordige minister van financiën den verkeerden weg zal
verlaten, dien zijne voorgangers betreden hadden.

De heer *Gevers* zag geen zoo overwegend bezwaar tegen
de verhooging van opcenten. Zij zal geen merkbaar invloed
op den prijs van het brood hebben. De spreker schetste het
belang tot handhaving van het credit.

De heer van *Duin van Dordt* deed den minister opmerken,
dat het geen lid der Kamer vrijstaat, om met voorbehoudingen
over welken te stemmen. Men mag in de nupten aanteeke-
nen, dat men tegen eenig wet gestemd heeft, doch het is
ongepoorloof die aantekening met enige bijvoeging te ver-
gezen. De spreker vroeg dus cathetorisch, of de aanne-
ming der voordragt zal gehouden worden voor eene erkenning
van de wetigheid der contracten? Zoo ja, stemt hij er to-
gen; zoo neen, dan zal hij de voordragt aannemen.

De heer *Buma* verklaarde, dat hij ditmaal zijne goedkeuring aan de begrooting zal hechten, omdat zij slechts van tijd te tijd eenmaal is en over één jaar loopt. Voor het verslag rekent hij zich daardoor echter geheel onverbonden. Thans verkeeren wij nog in bijzondere omstandigheden, en daarom is de heer van *Akerlaan* drong mede op een afloeiende verklaring des ministers aan, nopens de contracten met de handelsmaatschappij.

Z. Exc. de Minister van Financien, de verdediging der wet op zich nemende, zeide, dat hij zijne komst aan het bestuur der begrootingswetten over 1841 reeds geneestram afgekerkt waren; dat hij alstoen bevondt, dat de middelen te kort waren. Daarin moest voorzien worden, en er kwam hem geen geschikter middel voor dan het herstel der openeten, tegen welke afschaffing toch bij de Kamer zoo vele gegronde bezwaren waren gezeten. Het herstel der openeten kwam hem des te aannemelijker voor, naarmate deze algemeen werken, en in vergelijking van vroegere jaren niet bezwaard tijd. De grondbelasting met inbegrip der voorgestelde 70 oopeneten, zal slechts 97 miljoen en dus minder dan in 1832 en 1833 opbrengen. De openeten op de accijnsen zullen mede blijven beneden het bedrag als vroeger. Het zout, bij voorbeeld, is nu met 66 belast, waarvoor in 1816 voor gelijke hoeveelheid 70 werd betaald. Dit is hetzelfde geval met den turf, waarvoor thans 10 cent de kleine en 24 cent de lange porton zal bepaald worden, terwijl zulks 20 en 30 cent in 1815 bedroeg.

De Kamer heeft zich daarmede echter niet kunnen vereenigen. Enige leden hadden hunne stem doen afhangen van te gaven beloften tot vermindering van lasten voor het volgend jaar. De Minister wilde geene belofte geven, welke hij niet de stellige zekerheid had te kunnen vervullen. Zoo veel kon Z. Exc. echter zeggen, dat bij eene herziening der belastingswetten ten deele alles zou gedaan worden wat maar immer mogelijk is, en dat de dag, waarop hij zonder vermeerdering van schuld eene vermindering van belasting kon voorstellen, hem de meeste voldoening zou geven. Z. Exc. moest echter aanmerken, dat klachten over te hooge belasting overdreven zijn. Een kundig bestuur heeft het gezegd: „In Frankrijk wordt 12 gulden per hoofd meer betaald.“ De voornaamste klachten rizen dan ook over de verhooging en wijzen op de heffing der belastingen. Hierin zou bij de herziening worden voorzien. Bijzondelijke herziening zullen de bezwaren nopens de patenten ook ter sprake worden gebracht.

De minister eindigde zijne rede met het gewigtige van het oogenblik aan te toonen, terwijl de eerste begrooting onder *Willem II.*, onder het nieuw bestuur, onder de nieuwe grondwet zou worden goedge- of afgekeurd. Door het eerste zou de regering aangemoedigd worden op het ingeslagen spoor voort te gaan, door eene afstemming onmogelijk worden.

Z. Exc. de minister van marine en kolonien beloofde de grondwetligheid en het niet bezwarende van de contracten met de handelmaatschappij, en dat het verworpen der onderbavige voordragt met nadeelige gevolgen zou gepaard gaan.

De heeren van *Dam van Iselt*, van *Nes* en *Tromp* hebben nog achtervolgens de minister kortelijk bevestigd en verklaard, dat zij thans voor het ontwerp zouden stemmen. De heer van *Dam van Iselt* verneemende in de laatste dagen getoond te hebben, dat hij zijne persoonlijke gevoelens weet ten offer te brengen aan het belang des Lands. De heer van *Nes* is met de ontzagen inlichtingen des ministers over de contracten niet te vreden gesteld.

De heer *Luzac* verklaarde, na de ontvangen inlichtingen voor ditmaal voor het ontwerp te zullen stemmen, omdat het voor hem eene aangename taak is, wanneer hij slecht kan en het met zijn geweten kan overeen brengen, de Regering te ondersteunen hebbende zulks nu plaats zonder prejudice van zijne sustenuen in het vervolg.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van 34 tegen 15 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren *Kniplhorst*, *Modderman*, *Heloma*, van *Weldoren Rengers*, van der *Gronden*, *Star Buzman*, *Binkes*, *Pankhuijs*, *van Meulen*, de la *Court*, *Dyckmeester*, de *Bucher*, van de *Mortel*, van *Nagell* en van *Rappard*.

Ten half één ure des nachts werd de Vergadering gesloten. FRANKER, den 17 December. Nadat het de studenten-corpora, door het uitsteken van nationale vlaggen had doen zien, dat het heden een feestdag was, zoo werden de meesters ingezet en schieden niet weinig terras tegen den avond getuigen, mochten zij van een luiertje gebruik, hetwelk door de kente der costumes, de juwelen, bijen en geheel openbaar in acht genomen, en de schied in het karakter, hetwelk werd voorgesteld, de algemeene goedkeuring in de ymagine mat heeft mogen wegdagen. — Eene ontelbare menigte trof van hier, als elders, was te zamen geroeid, toen circa zeven ure des avonds eene schoone muziek zich liet hooren, waarop aanstonds de gemaskerde troep volgde, begeleid door een schitterend licht, verspreid door fakels en flambouwen. De trein werd geopend door twee ruiters, rijk uitgedast,

de een voorstellende een ridder uit de 16^e eeuw, de ander een prachtig gekleeden Turk. Daar de beschrijving van de loopstap zou worden moeten wij ons omgave te midden des in goede orie is afgelopen.

Men verneemt, dat in den nacht van den 17 op den 18 dezer, de behuizing van de weduwe *Beessling* te Vlijt (Grönningen) tot aan den grond toe is afgebrand. Een deel van deze weduwe, die ziek te bed lag, en niet slapende, ontdekte ongemeen te half een uur, dat er licht in de schuur was, en wakte daarop zijn neef, die bij hem was. Deze begaf zich dadelijk in de schuur, en ontwaarde daar drie op het eene einde in den brand stond. De vlam zoo spoedig toe, dat het den beiden zoons der weduwe tegenstaande de spoedig aangebragte hulp, onmogelijk slechts een stuk vee te redden. Twee en derig stuk vee en twee vette varkens, benevens al hetgeen zich in de schuur bevond, zijn eene prooi der vlammen geworden. woonhuis is zoo lang kunnen beveiligd worden, tot de meubelen geborgen waren, waarna hetzelfde mede eene der vlammen is geworden.

VLISSINGEN, den 28 December. Naar men verneemt in het agtaande voorjaar Zr. Ms. fregat de *Ryn* wederom bestemming bekomen, en zou het bevel daarvoor alsdan den opgedragen aan Hoogstdezelfs zoon, den kapitein ter Prins *Willem Frederik Hendrik*, ook zal Zr. Ms. stoomschip *Hekla* eene bestemming krijgen naar de Oostindien.

Mengelingen.

Keizer PAUL I. van Rusland ontmoette eens, terwijl hij een brug roed, eenen officier. „Dat is een officier van regement weelknechten,” sprak de keizer; „niet waar?” „hij den officier.” „Vergeet mij, sire, ik weet alles.” „Nu, dat zullen wij zien. Hoevele spijkers zitten er in de brug?” — „53,997,112.” — „Goed, maar hoe vele zwemmen er in de Niewa, van hier tot aan Kroonstad?” — „642,832,397.” — „Weet gij dat wel?” „Zeer wel.” „Goed, beantwoordt een officier moet alles weten.” „Keizer?” vroeg de officier. — „Weet ook alles.” „Ik dan wel een paar vragen moge doen?” „Zijne Majest.” „Wie ben ik?” — „Graaf BALOWSKY.” — „Mijn naam?” — „Kapitein bij garde.” — „Dank! duizendmaal dan zie ik u.” „Hoe werd de tweede luitenant KRASNOW graaf en kapitein?”

Stand der Thermometer volgens FAHRENHEIT.

	's morgens 8 ure.	's nam. 1 ure.	's avonds 10 ure.
Zaterdag 26 December	22°	25°	24°
Zondag 27 December	21°	25°	21°
Maandag 28 December	20°	24°	

Correspondentie.

Het artikel van *Anonijmus*, over de Geneeskundige Faculteit, zoo nog geplaatst zijn geworden, indien de schrijver goedgevonden naam van de Redactie bekend te maken.

Bertijdingen.

VLISSINGEN, den 28 December. Sedert den 25 dezer zijn alreede gekomen.

Voor Grond bestemd:
De *Ceres*, J. T. Jansen, ballast, St. Ules.
Wegens het ijz op de rivier zijn van de Schelde moeten terug te Harfrouwen, P. C. Thusing, onlangs van Bipa; Steiglitz, Virginius, hing, beide zijn den 26 dezer binnen de Dokhaven gehaald.

Advertentien.

LEES HIER!

*** Uit hoofde van de plaats hebbende vorst in verrek vermindert, maakt de ondergeteekende bekend, dat hij allier uitgepakt is in het Hotel *DE GEMERCE*, met een assortiment van zijn bekend gazijn, waaronder vele voorwerpen bijzonder getoet tot *NIEUWEJAARS GESCHENKEN*, alles 20 afd beneden de gewone prijs. Blijft tot 2 Januarij 1841. S. SCHARZMAN Warmoesstraat No. 4, Amstel.

*** Iemand, eenen *SPEURHOND* missende \$ \$ dezelven, tegen opgaaf der kenmerken en van de kosten derer advertentie te g bekomen. Bij den uitgever van dit blad.